

e) Vlada naj že skoro izroči drž. zboru že obljubljeni zakon o pristožbinah, po katerem se imajo pristožbine urediti, oziroma znižati osobito za manjša posestva pri podedovanju ali prevzetju od starišev.

f) Državno in deželno zakonodajstvo ozira naj se na potrebe delujočih stanov, zlasti kmeta, obrtnika in delavca, naj izdaje zakone, potrebne v obrambo in varstvo poštene produkcije.

g) Da se izboljša naše socijalno stanje, da se ohrani in osiguri imetje naših stanov, pospešijo naj deželni zastopi raznovrstno zavarovanje in država naj se loti zavarovanja delavcev za čas onemoglosti in starosti.

h) Od vlade se zahteva, da izdatno podpira osobito malo obrt, da ta zmožna postane vstrajati v tekmovalstvu na domačem in svetovnem trgu. —

Te in sploh vse resolucije so bile sprejete soglasno in brez razpravljanja. Vsi govorniki so bili burno odobravljeni, in zahvaljevali za svojo izvrstno sestavljena poročila. Po dnevnem redu je zaključil shod predsednik dr. A. Gregorčič z nado, da bi bil isti Slovanom velike koristi. Dal ljubi Bog!

Volilski shod v Velenju.

(Konec.)

Razpravo o tako važni stvari, kakor so zadruge, katere bi popolno predručile stanje kmetov in meščanov, so preprečili ropotariji. Nehote se vpraša človek, ali ne služijo levičarji veletržcem, židom, najhujšim sovražnikom kmečkega stanu? Zadruge pomenijo za veletržce, žide njihov poraz. Ljudstvo okleni se misli o zadrukah! Zahtevaj odločno, da se čim prej obravnava v zbornici o zadrukah!

Veliko hrupa je povzročil tudi šolski predlog dr. Ebenhocha. Pa kdor trezno misli o njem, bo kmalu spoznal, da glavne misli v njem niso napačne. V vsakem okraju skoro so drugačne razmere. Velik je razloček med deželo in mestom. Na deželi so drugačne razmere, v mestu zopet drugačne. Do sedaj so imeli prvo besedo o šoli na Dunaju. Da se niso mogli ozirati na vse mogoče razmere v posameznih krajih, občinah, mestih v Avstriji, je umevno. Dajali so na Dunaju šolske postave, po katerih so se morali ravnati prebivalci cele Avstrije. Ali to je bilo ravno tako, kakor če bi čevljar naredil škornje za vsakega človeka po istem kopitu. Takemu početju bi se samo smejal pameten človek. Šolskim postavam pa, katere so tako kopito na šolskem polju, so se morali klanjati ljudje. Po mnenju dr. Ebenhocha naj bi se vravnala stvar pametneje. Posamezne dežele bodo lažje določile postavbo, katera bi odgovarjala razmeram tiste dežele. Tako meni dr. Ebenhoch. Pa še lažje bi šlo, ki bi se dala beseda tudi posameznim krajem. Postave se ne dajejo, da bi bile v škodo ljudstvu, temuč da bi ljudstvo obvarovale škode. Da se ne bo zgodilo prvo, se je treba ozirati na vsak način na razmere ljudstva. Ta misel menda vendar ni napačna. Še jedna misel je v dr. Ebenhochovem predlogu. Ljudstvo po širni Avstriji je po svoji ogromni večini verno. Šola je tukaj, da spopolnjuje odgojo otrok. Ali kako bo spopolnjevala, ako ni na isti podlagi, na kateri sloni odgoja v domači hiši? Domača hiša je verna, šola je brezverna, to se pravi, podlaga šolski odgoji ni vera; to ne gre! Med domačo hišo in šolo je nasprotje. To se mora odstraniti s tem, da se postavi šolska odgoja na versko stališče. Je tudi pametna misel. Nikdo jej ne bo ugovarjal, kdor jo je pregledal.

Še drugih važnih predlogov bi bilo prišlo prav mnogo v pretresovanje. Gosp. poslanec Žičkar se je

potegoval zato, da bi se predručile postave o živinski zaprtiji. Radi vsake malenkosti pa se že prepoveduje trgovina. To je neznanska škoda za cele okraje. Take prepovedi bi morale ponehati.

Gosp. poslanec je naposled še tudi prav dobro pojasnil novo pridobninsko postavbo ter opozoril poslušalce, da naj skrbijo, da se izvolijo v komisijo možje, kateri bodo ravnali po pameti.

Svoje priznanje so izrazili poslušalci nad govorom gosp. poslanca s prav krepkim »živio«, da se je daleč na okoli razlegalo.

Na prošnjo gosp. župnika Cizeja je gosp. poslanec še pridjal nekaj opazk o socijalnem vprašanju. Tudi za te podatke so mu hvaležni poslušalci. Zdaj umevajo, kako nevarni sovražniki kmečkega ljudstva so prav za prav socijalni demokratje.

Za gosp. Žičkarjem je poročal gosp. deželni poslanec Vošnjak. Tudi njegovo poročilo je zanimalo prav močno poslušalce. Tudi iz tega govora bodi navedenih nekaj mislij.

V deželnem odboru ni zagotovljeno Slovincem, da bi vedno imel v njem mesto jeden slovenski poslanec. Letos je prišel po naključju vanj gosp. Robič. Pa Slovinci nočemo čakati samo na naključje, temuč zahtevamo, da se postavno prisodi jedno mesto Slovincem v deželnem odboru. To so predložili slovenski poslanci v deželnem zboru. Do sedaj se še ni rešila stvar.

Dosti škode naredi kmetu divjačina. Pa kmet se ne sme braniti teh neljubih gostov. Postava mu prepoveduje. Zato je prav pametno bilo, da se je predložila sprememba lovske postave.

Dežela vzdržuje s prevelikimi stroški dvoje gospodarstev, da bi bili uzorec drugim. Pa do sedaj se je na teh tratilo in ne gospodarilo. To se naj odstrani. Sploh gospodarstvu nimata prav nikakega pomena za celo deželo. Letos se je zahtevalo v deželnem zboru, naj se še nadalje vzdržujeta gospodarstvi. Slovenski poslanci so glasovali proti. Je bilo gotovo tudi pametno.

»Südmarka« se je osnovala, da bi pokupovala slovenska posestva ter naseljevala na teh trde Nemce. Glavni namen tega društva je, preganjati Slovence raz njihovih posestev. To društvo je letos prosilo deželni odbor podpore. Da se mu ne bi dovolila, so napeli slovenski poslanci vse svoje moči. Pa ni bilo uspeha. Podpora se je dovolila. Tako se podpira z denarjem, katerega plačujejo tudi kmetje, seveda slovenski niso izvzeli, društvo, katero deluje proti kmečkemu stanu. Pa gospodje Nemci v svoji zaslepljenosti ne sprevidijo te krivice, odobravajo jo, ker je naperjena proti Slovincem.

To je nekaj podatkov iz govora deželnega gosp. poslanca. Sprejet je bil jako hvaležno, kar je kazalo, da volilci popolno zaupajo gosp. poslancu.

Cerkvene zadeve.

Sv. Jožef pri Mariboru.

(Zgodovinska črtica.)

Jugozapadno od Maribora, na desnem bregu de-roče Drave, stoji na vzvišeni, polotoku podobni planoti lična cerkev, posvečena v čast sv. Jožefa, — častitljiv spomenik bogoljubnosti nekdanjih Mariborčanov. Meščanom vedno ljuba in draga, bode ta cerkev brezdvomno v bodoče jim in okoličanom še bolj priljubljena, ker se je pri njej dne 12. septembra t. l. z veliko slovesnostjo ustanovila misijonska naselbina, ki naj vsled izrečne želje našega mil. nadpastirja nosi pomenljivo ime »Jezus-